

	stosowania konwencji. Jeżeli chodzi o kompetencję Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w odniesieniu do takich sporów, to Czechosłowacka Republika Socjalistyczna zajmuje stanowisko, że dla wniesienia sporu do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości konieczna jest w każdym poszczególnym przypadku zgoda wszystkich stron w sporze. Zastrzeżenie niniejsze ma zastosowanie również do postanowienia § 32, zgodnie z którym strony obowiązane są przyjąć opinię doradczą Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości jako ostateczne rozstrzygnięcie sporu.";		niniejszej konwencji tylko wtedy, jeżeli przed wniesieniem sporu dotyczącego interpretacji albo stosowania konwencji do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości strony sporu w każdym poszczególnym przypadku wyraziły na to zgodę. Niniejsze zastrzeżenie ma zastosowanie również do § 32, który przewiduje, że opinia Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości uważana będzie za ostateczne rozstrzygnięcie sporu.";
Irlandia	WHO, ICAO, ILO, FAO, UNESCO, UPU, ITU, WMO, IMCO dnia 10 maja 1967 r.;	Mali	IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII) dnia 2 grudnia 1968 r.;
Węgry	WHO, ILO, UNESCO, UPU, ITU, WMO dnia 2 sierpnia 1967 r., z następującym zastrzeżeniem: „Węgierska Republika Ludowa przyjmuje § 24 i § 32 konwencji z zastrzeżeniem, że spory dotyczące interpretacji i stosowania konwencji będą wnoszone do Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości tylko za zgodą wszystkich stron w sporze. Węgierska Republika Ludowa zgłasza zastrzeżenie także do § 32, zgodnie z którym opinie doradcze Trybunału w pewnych sprawach stanowią ostateczne rozstrzygnięcie sporu.";	Malta	WHO, ICAO, ILO, FAO, UNESCO, UPU, ITU, WMO, IMCO dnia 27 czerwca 1968 r.; FAO (drugi zrewidowany tekst załącznika II), WHO (trzeci zrewidowany tekst załącznika VII), IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII) dnia 21 października 1968 r.;
Niger	WHO, ICAO, ILO, FAO, UNESCO, UPU, ITU, WMO dnia 15 maja 1968 r.;	Malediwy	WHO, UPU, ITU, IMCO dnia 26 maja 1969 r.;
Bułgaria	WHO, ICAO, ILO, FAO, UNESCO, UPU, ITU, WMO, IMCO dnia 13 czerwca 1968 r., z następującym zastrzeżeniem: „Ludowa Republika Bułgarii będzie uważać się za związaną postanowieniami § 24 i § 32		Ponadto Rząd Mauritiusa notyfikował dnia 18 lipca 1969 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, iż uważa się za związany od dnia 12 marca 1968 r., tj. od daty uzyskania przez niego niepodległości, postanowieniami Konwencji o przywilejach i immunitetach organizacji wyspecjalizowanych, przyjętej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 21 listopada 1947 r., której stosowanie zostało rozciągnięte na terytorium Mauritiusa przed uzyskaniem przez niego niepodległości, oraz zgodnie z § 43 konwencji zobowiązał się do stosowania jej postanowień do następujących organizacji wyspecjalizowanych: WHO, ICAO, ILO, FAO (drugi zrewidowany tekst załącznika II), UNESCO, UPU, ITU, WMO, IMCO (zrewidowany tekst załącznika XII).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

27

KONWENCJA O OPODATKOWANIU POJAZDÓW DROGOWYCH WYKONUJĄCYCH MIĘDZYNARODOWY PRZEWOZ PODRÓŻNYCH

sporządzona w Genewie dnia 14 grudnia 1956 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 grudnia 1956 roku została sporządzona w Genewie Konwencja o opodatkowaniu pojazdów drogowych wykonujących międzynarodowy przewóz podróźnych.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wy-

mieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie, dnia 18 czerwca 1969 roku.

Przewodniczący Rady Państwa:

M. Spychalski

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych:
w z. J. Winiewicz

(Tekst konwencji zamieszczony jest w załączniku nr 2 do niniejszego numeru).